

PETROZSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGETES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre . . . 2 kor.
Fél évre . . . 4

Egészévre . . . 8 kor.
Egyes szám ára . . . 20 fil.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrozsény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz küldendők.
Hirdetések, valamint nyilvántartott közlemények mérsékelt áron számíthatnak.

Márczius tizenötödike.

A honszerem legtisztább, legfenségesebb kultusza kifejezésre jut egy emberöltő óta évenként, márczius Idusán. Mert minden igaz magyar hazafinak és honleánynak lelkében van egy tiszta, forró érzés, mely buzgón ragaszkodik e sokat szenvedő hazához, mely szülte, ápolja, fentartja s majdan hantjával eltakarja, melyhez: „minden szent nevet egy ezredév csatol.”

A szabadság nagy feltámadásának napja: ezernyolcszáznegyvennyolcz márczius tizenötödike, melyet évről-évre fokozódó lelkesedéssel ünnepel e nemzet. És, míg eddig a nagyok, a dicsők és korszaknyitó nap emléke iránti kegyelet érzete gyűjté a hazafiság szent oltárához Hunnia népét, most, midőn reményeink feldulva s lelkünkben minden gond, minden aggodalom az ország jövője iránt fel van riasztva: márczius 15-ikének ünnepelésére, az egész ország lázasán, de nyugalommal készül.

Ezernyolcszáznegyvennyolcz márcziusának tizenötödik napját a szabadság eszméjének diadalmas szárnyalása korszaknyitó napnak avatta fel nemzetünk történetében.

A nemzeti közérzet oly eszményi magasságba emelte e márcziusi napot, hogy a visszavált emlékezés ünnepi hangulatában a kishitűek hívókké, a közönyösök lelkesedőkké válnak, a lelkek felfrissülnek, a szívek feldobognak s érzelemben egybeforrnak, mintha a lelkesedés heve veteledné azzal a megifjító, újratereztető erővel, amely a márcziusi ifjak lelkéből sugárzott ki a szabadság költőjének riadó szózatára.

Márczius 15. nemcsak a dicső szabadságharcnak ünnepe; hanem az élete is, az ezerszázados nemzet életeterejének manifesztációja, mely életeterek az 1848-as és 1849-es szabadságharc csak egyik felsőleges szimptomája volt. Innen számítjuk az új Magyarországot, a nemzeti függetlenség virradatát, a szabadelvű eszmék első, sugárzó szárnybontását.

Ötvennyolcz esztendő mult el azóta s a nemzet még nem érte el az ígért földjét s küzdve tör az erős egységes nemzeti állam ideálja felé, melynek útját akkor ágyudörgés közepett egy lángbaborult ország tüztengere világította meg, egy világrész borzongó ámulatára.

Az ágyuk elnémultak, a vérzivatarok villám-dörgése elvonult s alig derengett, ismét vészes felhők tornyosultak hazánk egére. Irtózva nézzük a borus eget.

Azonban minden esztendőben egyszer, márczius 15-én megjelenik a csüggedésből felrázó tűzoszlop, mely kalauzolja a nemzetet. E napon tekintete újra az ígért földje felé fordul s hallja Istenének szavat: „Ha élni akarsz, ha szabad és magyar akarsz lenni, akkor előre! Ha százszor eltévedsz is az utat, keresd meg újra, gázolj tüzön, vizen át, törless rengetegen, pusztákon keresztül, ha elhullanak legjobbjaid, végre is el fogsz érni oda, ahová a szilárd akarat és bátorság még mindig elért: az ígért földjére!”

Ez a márcziusi nemzeti ünnep szimbolikus tartalma.

Petrozsény község, sőt az egész Zsilvölgy hazafias közönsége lángoló lelkesedéssel jutatták

kifejezésre e nagy napon eddig is hazaszeretetét s most csatlakozva a „Petrozsényi és Járási Ipartestület”-hez, fényes ünnepre készül, melyre az alábbi felhívást adta ki a rendezőség:

FELHÍVÁS!

Petrozsény és vidéke, hazafias közönségéhez!

A szabadság nagy feltámadásának ünnepét üli

márczius tizenötödikén

a magyar nemzet, felekezeti és nemzetiségi különbség nélkül.

A kegyeletes emlékezés e sokat szenvedő Hazának lelkes leányait s honfiat a hazafiság oltárához hívja, hogy áldozunk Istenünkbe helyezett felemelő bizalommal a szabadsághősök dicső emlékének, kiknek példája felkelti bennünk e napon a szebb, boldogabb jövő iránti hitet és az önbizalmat, hogy eljövendő a jobb kor, mely után buzgó imádság epedez százezrek ajakán.

Ünnepeljük egy szívvel és lélekkel márczius 15-ikét.

A nemzeti ünnep előestéjén, 1906. évi márczius 14-én, a házakra kitűzött lengő zászlók és a házak kivilágítása legyenek hirdetői a nemzeti ünnep eljövételének.

Márczius 15-én délelőtt fél 9 órakor gyülekezzünk a „Polgári Olvasókör” helyiségében, honnan 9 órakor a „Petrozsényi és Járási Ipartestület” diszkrét szövege alatt a bányatársulati zenekar kísérete mellett felvonulunk a róm. kath. templomban; 10 órakor az ev. ref. templomban és háromnegyed 11 órakor az izraelita imaházban tartandó ünnepi istentiszteletre.

„PETROZSÉNY ÉS VIDÉKE” TÁRGZÁJA.

Márczius 15-ikén.

Mi nekünk ez a nap? Ujesztendő napja,
A szabadság Istenének virágvasárnapja.
Husvét ünnepe is . . . sokszoros nagy ünnep,
Adjunk érte hálát a mi édes Istenünknek!

Mi nekünk ez a nap? Ujesztendő napja,
Új időknek, új egének fénylő virradatja,
Ezelőtt a lelkünk csak a multon gyúlt ki,
Egy jövőnd ezredévek innen indultunk ki.

Mi nekünk ez a nap? Virágvasárnapja,
Szabadságunk Istenének legszebb diadalma,
Csupa virágból van, csupa hozsánából,
Álmodozó honfi-szívek szent imádságából!

Mi nekünk ez a nap? A föltámadásunk,
Alig volt a föld kerekén halottabb nép nálunk.
Már ki is faragták szépen a fejünket . . .
— S im' egyszerre csoda történt: a halott föltámadt!

S amit ekkor kezdtünk, az volt csak az élet!
Oh, ragyogó nemzet-álmok, napfényes remények!
Nincs szebb a világon egy boldog nemzetnél,
Milliókat egyggyé tevő hazaszeretettel!

Szüksége is lett rá hamar a hazának:
A magyar ég boltozatján ezer felleg támadt.
Irgység, butaság törték életünkre . . .
Most, vagy soha válik el, hogy magyarok leszünk-e?!

S fegyvertelen kézzel, pőrén, készületlen,
Fölvettük a szent háborút hét ellenség ellen.
A csodák kora ez! . . . Soha sugár ennyi!
— Ide jár vissza a lelkünk erőt merítgetni!

A csodák kora ez! A magyar pusztákon:
Fűszál helyett szurony termett, két akkori nyáron.
Kész hősök keltek ki a föld göröngyéből,
Dicsőséget hagyni reánk fényes örökségül!

A csodák kora ez; tán nem is történet . . .
Oh, de tartsuk főt a hírét legalább mesének!
Fiainknak olykor beszélgetésünk róla . . .
— Él az Isten, válhatik még a mese valóra!

. . . És te ragyogó nap, sokszoros szent ünnep:
A hazánkért élni, tenni tanítgass bennünket!
S érte büszkén menni száz halállal szembe:
Ha valaha zendülne még egy új „azt üzenté”!
Szabolcska Mihály.

A rejtély.

— A reális világ?! — kiáltott föl Luc Bertoud.
Vajjon egyáltalán oly nagy-e a különbség a valóság és

a képzelet között. Ki állíthatná azt, hogy bizonyos dolgok, amelyeket ma pozitív valónak mondunk, nem-e csak olyan föltevés, mint a Ptolomeus asztronómiaja? Nem kétkedem a tudományban, — sőt hiszek végtelen hatalmában is; — de a meggyőződéseim az, hogy maga a tudomány gyártja a legtöbb misztériumot. Elmondok önnek egy esetet, amely mélyebb hatást tett rám, mintha természetfölötti csoda játszott volna velem.

Husz éve most annak. Alig serdültem föl a gyermekévekből, máris nagy szerelem vett erőt a szívemen. Egy fiatal leány volt az imádottam, aki a des Vernes kastélyban lakott, egy domboldallal végén, melynek közepén édesanyám háza állott. Az az első szerelem volt különben az utolsó is egész életemben. Télen ugy, mint nyáron, minden délután ott ácsorogtam az országúton, ama forrás mellett, amelyet egy XV. Lajos korabeli óriási tölgyfa árnyékolat be százados koronájával. Ezen az úton szokott a szép Maximilienne F . . . kisasszony gyalog, lóháton, vagy hintóban elhaladni, olykor meg is állva a forrás mellett. Ugy ivott a forrás vizéből, mint egy istennő, megcsodálta önmagát a viz tükrében, pohárként pedig a keze szolgált; parányi, finom alkatú kéz, aminőket Van Dyck festett fejedelemnőinek portraitjein. Ez a jelenet gyújtotta bennem azt a mélységes szerelmet iránta.

A köszöntésemet mosolylyal fogadta s az a néhány szó, amit nekem mondott, oly lágyan esengett, mint a forrás suttogó habja a sziklák között. Vajjon tudta-e hogy szerettem? Kétkem, mert a lelke teljesen ártatlan volt még. Vele született kacérsága azonban azzal

Délután 6 órakor a Wagner-szálloda nagytermében tartandó ünnepély sorrendje:

1. **Hymnus.** Éneklő a dalárda. Brassay József rom. kath. kántor vezetése mellett.
2. **„Örök harc”.** Pósa Lajostól. Szavalja Salló Károly áll. isk. igazgató.
3. **Az ünnep méltatása,** Tartja Kósa Mihály ev. ref. lelkész.
4. **„Kik voltak a honvédek”.** Melodráma. Alföldi Lászlótól. Szavalja: Tribusz Aladár (apa) * * * Zongorán Kreffly Aranka kisasszony, hegedűn Fábian Vilmos tanárj. kíséri.
5. **„Kussuth sirja”** Ábrányi E.-től, szavalja: Kodra Olga kisasszony.
6. **Szózat és „Tavaszi elmúlt”** Éneklő a dalárda. Esti 8 órakor ugyanott társasvacsora. Egy teríték, (félliter borral) 2 korona.

* * *

Lupényben is megüli a hazafias közönség a nemzeti ünnepet, melyre a rendezőség az alábbi felhívást tette közzé:

Tisztelt polgártársak!

Hazánk minden jó fiához szól most szózatunk! Nemzeti ünnep következik most be: 1848 március 15-ének emlék ünnepe!

Megrezdül minden hír sziveinkben, e szózat halatára, hisz érczről állandóbban van e nap bevésve sziveinkbe! Fellángol hazaszeretettünk tüze és önkénytelenül is ajkunkra tolnak nagy költők szavai:

„Szabadság! itten hordozák véres zászlóidat!”

S ha eddig ápoltuk e nagy nap emlékét, ha eddig minden évben felhangzott ajkunkról „Hymnus”-unk, mennyivel inkább szükséges az most, — most amidőn a költő szerint „sötétben bolyong nemzetünk”!

Gyűljünk össze t. polgártársak e nagy nap emléken és zengjék buzgó szívvel, az Urhoz mondván:

„Siess felénk jó Atyánk,

S ki fog aludni a tusának tüze,

Miként a mécs süvöltő éjszakán!”

„Oh szólj megint egy szót, ne várj tovább,

S eldobja a magyar gyászfátyolát,

S egy rég nem érzett szent öröme gyúl!

Zúgó harang és ágyuszó között,

Betüli zsúfolásig templomod,

S a feltámasztott alkotmány felett,

Atyánk! Neked örök hálát zeng!”

Lupény, 1906 március hó.

A rendezőség.

Az ünnepély a **Casino** helyiségében esti **fel 8 óra** kor kezdődik.

a kegyetlenséggel párosult máris, melyet a természet az ősztonnel együtt olt a nőbe...

* * *

18... nyár elején imádoztam és egész családjá elutazott. Oly szomorúság fogott el, hogy a halálra gondoltam. Csüggedtem, zavart gondolatokkal és végzetlen unalomtól gyötörtetve, kóboroltam naphosszat a des Vernes kastély körül, a szerelmesek sóvárgó képzeletével álmodva magamnak boldog lehetetlenséget.

Egy napon anyámnak azt újságotlák, hogy Maximilienne menyasszonyává lett. A hír valósággal megörjített. Egy szeptemberi napon volt ez. A mezőkön esővel elegy vihar tombolt. Én az erdőbe menekültem. Ugy száguldottam a sűrű bokrok közt, mint a sebzett vad; meg sem állottam, míg az éjszaka utól nem ért. Aztán összerogytam. Pásztorok egy közeli majorba vittek, ahol csak nagy fáradtsággal tudtak eszméltre téríteni. Egy tejes hónapig lebegtem élet és halál között; a cselédek pedig szerte hordták a pletykát az egész környéken.

* * *

November havában épültem fel. Első utam a forráshoz vitt. A százados tölgy lombtalan gallyai szomorúan zörrentek össze az őszi szélben; néhány kései falevél csüggett csak itt-ott az ágakon amiket ott felejtett a távozó nyár. A vénfa gyökerei kinyultak a földből: ezek egyikére ledőltem, fájó szívvel nézve a természet szomorú képét, amely annyira összhangzott a lelkem hangulatával. Szeimeim nehéz könyekkel teltek meg, melyek fátylán át még szomorubbnak láttam a világot. Egyszerre patkó zaja ütötte meg a füleimet.

Tárgysorozat:

1. Reggel 7 órakor a rom. kath. templomban Istentisztelet.

Este:

2. Hymnus ének.
3. Nemzeti dal, szavalat.
4. Ünnepi beszéd.
5. Közösvacsora.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Gyászrovat.** Dr. Ponor Ponor Dezső, közgazgatási gyakornok f. hó 4-én hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. A nagyreményű fiatal ember halála általános részvétet keltett széles körökben, annál is inkább, mert megnyerő modora és szakképzettsége miatt mindenki szerette. Temetésén megjelent a vármegye tisztí kara Pogány Béla alispán vezetése mellett, azonkívül az egész környék előkelősége.

Tulván György, hátszegi kir. járásbíró hosszas szenvedés után f. hó 7-én elhunyt. Temetése folyó hó 9-én délután 3 órakor volt nagy részvét mellett Hátszegen. Özvegye és három árva gyászolja az elhunytat.

— **A vulkáni rom. kath. templom javára** utólagosan még a következő pénzküldemények érkeztek hozzám: Buday János (Petrozsény) 10 kor., Hermann Béla (Petrozsény) 2 kor., Góla Kálmán 3 kor. és Papp Sándor 5 kor. Összesen: 20 korona.

Bakó Lajos.

— **A vulkáni rom. kath. templom javára** rendezett tárgy-sorsjáték nyereiménét, két olaj festményt, Froesch Pálné urnó nyerte meg.

— **Esküvő.** Weil Salamon malomvízi földbírtokos házasságot kötött öz. Spatzer Jozefin urnóval február 28-ikán, Déván.

— **Műkedvelői estély.** A szászvárosi izr. ifjuság 1906. március 12-én (hétfőn), Purim másodnapján, az izr. templomjavítási alap javára, a Magyar Kaszinó nagytermében tánczezal egybekötött műkedvelői-estélyt rendez. Műsor: I. Monológ, előadja: Izrael Adolf. II. „Szegény Pillicoddy”. Angol bohózat I felvonásban. Irt: Morton M. I. Rendező: Reinfeld Izsó. III. Élőkép. IV. Táncz virradtig.

— **A közönség köréből** vettük az alábbi indokolt felszólalást:

Többször volt már szóva téve e lapban, hogy az utazó közönség érdeke a m. kir. államvasutak igazgatósága részéről kevés figyelemmel részesül és pedig:

1. Hosszátjáratu, vagyis nagyobb kényelmet biztosító személykocsik Piski — Petrozsény, illetőleg Lupény között, csak elvétve vannak a személyvonatok-

hoz csatolva, holott éppen e lapokban volt közölve, hogy a kereskedelmi miniszter elrendelte, hogy ilyen kocsik minden személyszállító vonathoz csatoltassanak. Hosszas felratozásra végtére megkaptuk a rendeletet, de biz annak nincsen fogantatja, s az utazó közönséget ma is rendszerint ketreczrendszerű kocsikba préselik, olyanokba, amilyeneket máshol már csak hírből ismernek. Ez a vonalszakasz az ország egyik legjövendőmezőbb vonalszakasza, s az itt utazók megérdemelnék, hogy ne tekintessenek heringeknek.

2. Az étterem és az árnyékszek a felvételi épületnek az érkezési oldal ellenkező végén van úgy elrejtve, mintha az volna a rendeltetésük, hogy az utazó közönség hozzá ne férhessen, ami különben a vonat érkezésekor lehetetlen is, mert a perron minden bejárata el van zárva. Ez is volt már többször panasz tárgya, de senki sem méltatta illetékes helyen figyelemre.

3. Kivül a pályaudvar előtt nyaktörő veszedelmes uton kénytelen a közönség az állomástól távozni s a vonatok érkezésekor oly nagy a tolongás, hogy a meredek keskeny útról nagyon könnyen a mélységbe zuhanhat az ember. Ez már annyira közbiztonságellenes, hogy a községi, illetőleg rendőrhatalóságnak hivatalból kellene a veszély elhárításáról gondoskodni.

Ezekre az állapotokra a közönség érdekében felhívja a vasuti igazgatóság, illetőleg a hatóság figyelmét.

S.

— **Rablás vagy önvédelem?** Csorogáriu Susánna, zoszányi illetőségű, Szentpály Dezső helybeli kereskedőnél volt cseléd, ki rossz magaviselete miatt, szerdán elbocsátotta szolgálatából. Az ifjú leányzó, — egyéb szórakozás hiányában, — betért egy helybeli putikba, hol rövid idő alatt kedélyes pálinkázás között, szoros barátságot kötött Franz Stark jakobeni (Bukovina) 42 éves famunkással. A gyöngéd viszony, rövid pár óra alatt, a legbensőbb barátsággá fejlődött a szerető szívekben, de mivel a hely nem volt alkalmas a pásztor órákra, Franz ajánlatára, hogy Vulkánba menjenek, hol edesebb a csók és illatosabb a pálinka, el is indultak, de nem Vulkán felé (állítólag a nő nem tudta, merre van Vulkán), hanem a Petrilla felé vezető sodrony-pálya gyalogutján, míg kiérték a községből. Mi történt aztán nem tudni. Este 8 óra tájban rémes kiáltás reszkettette meg a levegőt. A szerelmes Don Juan 22 éves kés szurástól vérezve jött le az uton, míg a menekülő bestiát Sófaly Ignác helybeli pénzügyőri fővigyázó fogta el. A rendőrség letartóztatta a tettest. A sulyosan sérült dr. Schulek Jenő vette ápolás alá.

A bevezetett vizsgálat ez ideig nem tudta kideríteni, hogy az elvetemült leányzó rablási vágyának esett-e áldozatul a szerelmes Don Juan, vagy a női erényét védő leány (előzőleg 2 évig vad házasságban élt) jogos

Amint feltekintek, Maximilienne kisasszonyt láttam magam előtt, hatalmas ló hátán; — elegáns, ifjú ur volt a kíséretében. Mikor ő is észrevett, felém mutatott, aztán a kíséretjének sugott valamit, mire mindketten elmosolyodtak.

* * *

Leszállt a lováról és lassu, szinte felénk léptekkel közeledett felém. Fénylő, amethiszt-kék szemei és vépiros, parányi ajkai még szebbek és rettenetesebbek voltak, mint azelőtt. Ugy reszketttem, mint az elítélt, aki a halálát várja.

Amikor közel ért hozzám, gyöngéden fölemelte a kezemet és halkan így szól:

— Bocsásson meg! Sohsem tudtam, hogy ártatlanul bár de fájdalmat okoztam önnek...

Végtelen szeretet sugárzott fénylő szemeiből. Én egy szót sem voltam képes hozzá szólni.

— A jelen perc kegyetlenül sujtja önt — folytatta aztán; — de emlékezzék majdan arra, hogy a boldogságot, amely jönni fog, én szereztem önnek...

— Oh! Csak egyetlen boldogság létezik számomra! — kiáltottam én.

— Ki tudja? — susogta különös mosolylyal és homlokon csókolott.

... Mikor ismét tovább lovagolt a kíséretjével, szemeim még soká követtek imádozt alakját. Órák multak s még egyre néztem, láttam és beszéltem hozzá noha már messze, régen eltűnt. Valami különös érzés támadt a lelkemben, amelyet képtelen volnék ma analizálni; de olykor még ma is érzem.

* * *

Multak az évek. Kivándoroltam hazából távol idegenbe, Mexikóba, ahol kalandorrá lettem. Teljesen érdemtelenül milliókat szereztem üzlet-bányák révén; de a dús gazdagságban is csak egy emlék élt bennem, Maximilienne képe. Anyámat még itthon elvesztettem; egyedül álltam tehát széles e világon — ez a magány edzett meg azokra a vakmerő szándékokra, amelyek révén ott az idegenben gazdagságra lettem. Hazámmal teljesen szakítottam, hirt sem vettem róla; sőt nem is vágyódtam utána. Valóságos mexikóiává lettem. Annak az országnak híres szép asszonyai azonban még kíváncsiságot sem ébresztettek fel soha bennem újabb szerelem iránt. Így értem el életem 35. évéhez.

Egy este, amint éppen a kertem illatos fái között ültem, erőt vett rajtam ismét az a régi emlék. Képzetelemben a százados tölgyfa lombosítottát láttam a fejem fölött terjeszkedni; a lábaim előtt pedig a forrást, locsogó vízzel, amely mellett... Maximilienne közeledett, épp úgy, mint valamikor otthon, a hazában... A vízió oly éles volt, hogy felkiáltottam. Ő megállt, aztán egy hangot hallottam, mely a nevemen szólított... úgy hangzott, mintha messze távolból kiáltotta volna valaki felém.

* * *

A vízió hatása alatt — főként azonban ösztönműtől üze — a legelső hajóval utra keltem Franciaország felé. Egy hónappal később, december végén, Bordeauxba értem.

Az utazás alatt a reményeim kissé elhalványodtak; csak az a melancholikus vágy maradt belőlük, hogy viszontlássam a régi dombot, erdőket és szülőföldem derült, sik határát. Mikor a pervenchei állomá-

önvédelmének tudható be a véres eset. A tettesnél 20 korona pénzt talált a rendőrség, ami beismerése szerint sértett tulajdona.

— A községi pótdó hátralék késedelmi kamatai. Egyik vidéki város képviselőtestülete elhatározta, hogy a községi pótdó hátralékok után késedelmi kamatot szedessék. A határozatnak ezt a részét a vármegye közönsége feloldotta és azt határozta, illetve kimondta, hogy a községnek nincs joga a pótdóhátralékok után kamatot szedni. Ez volt általában eddig a felfogás e tekintetben. A belügyi ügyvivő a vármegye közönségének határozatát a város képviselőtestülete részéről beadott felelkezés folytán felülvizsgálván, azt megváltoztatta és a város fentebb említett határozatát emelte érvényre.

A vármegyei határozatot — írja a miniszter elvi jelentőségű döntésében — meg kellett változtatnom, mert a vármegye közönsége jogosan el nem tilthatja a várost attól, hogy ez a községi pótdóhátralékok után késedelmi kamatot szedjen. A késedelmi kamatot szedése jogot ad a városnak 1886. XXII. t.-cikk 439 szakaszában foglalt rendelkezés, mely szerint a községi adó behajtásánál az 1883. XLIV. t.-cikk rendelkezései az irányadók. Ez utóbbi törvénycikk 72. szakaszában ugyanis a késedelmi kamatoknak az adóhátralékokkal együttes behajtása kifejezetten meg van engedve. Különben megjegyezni kívánom, hogy a vármegye közönsége most megváltoztatott határozatát semmiféle törvényes érveléssel sem támogatta.

— III. osztályú személykocsik járatása a MAV. gyorsvonatain. A kereskedelmi körök régi kívánsága, hogy III. osztályú személykocsik a MAV. gyorsvonatainál is járattassanak, vagyis, hogy a gyorsutazás előnyében a szegényebb viszonyú III. osztályú utasok is részesíthessenek, kik ebből államvasuti vonalainkon (egy-két rövid vonal kivételével) jelenleg ki vannak zárva. E régi és méltányos kívánságot a kereskedelemügyi miniszter figyelembe venni kívánván, elrendelte, hogy a MAV. olyan vonalain, amelyek a gyorsvonatok terhelése s a forgalmi és menetrendi viszonyok megengedik, a III. osztályú utasok szállítása az erre alkalmas gyorsvonatoknál lehetőleg már 1906. május hó 1-én a nyári menetrenddel együtt megkezdessék s később a gyakorlati követelményekhez képest fokoztassék.

Színészet.

Folyton fokozódó pártolás honorálja a szintársulat dícséretes igyekezetét.

Márczius 1-én, a „Báránykák” bemutatója telt házat vonzott. Az előadás megfelelt a várakozásnak. Erdélyi Margit mint igazgatónő ritka alakítóképes-

son leszállottam, első utam a patakhoz vitt. Délután volt. Az emlékezet régi képei lépcsőről-lépcsőre felujultak bennem. Végre megláttam a terebélyes tölgyfát, a halkan csobogó patakot. Semmi sem változott meg a hosszú évek folyamán. Ugyanaz a levegő, ugyanaz a hangulat a gallyak közt, a réten, az égbolton, mint akkor... 17 év előtt.

Leültem a tölgy gyökereire és szemeimből megéreztem a viszontlátás fölött érzett öröm könyve. Egyszerre patló kopogása ütötte meg a fületem. Föltekintek; Maximilienne, magas elzászi lovon közeledett felém. Ugyanaz az arc és szempár, mint a régi... Kiáltás tört elő az ajkamról, mire a hölgy csodálkozva megállt és felém jött.

Ekkor láttam csak, hogy nem ő volt előttem, hanem valaki más. A leánya volt, de szakasztott mása imádott hölgyemnek, aki már akkor régen elköltözött volt az élők sorából.

— Azt hiszem, — fejezte be történetét Luc, — önök sejtik, mi történt azután? Az ifjú hölgy első találkozásunkkor nyomban úgy érezte, mintha egy régi ismerőst talált volna föl bennem. Egy megfjejtethetlen valami sugallta neki ezt a szerelmét irántam... néhány hétre rá a feleségem lett.

Valahányszor életemnek ez a jelenete az eszembe ötlök, csodálkozással tűnődöm el a természet rejtelmén. Minő hatalom rendezte vajjon egész életem folyását, amely bánattal és csalódással kezdődött, hogy később boldogsággá váljék? A misztérium azonban örökké megoldatlan maradt számomra, csak sejtem, vagyis inkább érzem, hogy a titokzatos hatalom emberibb erő, mint sok emberi találmány.

I. R.

ségének megfelelő szerepét — mint minden szerepét — helyes felfogással, hatásosan domborította ki és folytonos derűsrege hangolta méltó partnerével, Miklósy Gáborral (Badusel igazgató) együtt a közönséget. Inke Rezső (Illiria trónöröke) és Székely Sándor elemükben voltak s pompásan játszottak. Kertész Sándor kertésze igen jó volt. Az intézet leány növendékeinek énekara igen tetszett s a főbb szerepben M. Erdélyi Cornélia (Alice) és Aranyossy Bella (Fanny) derekasan kitettek magukért.

Márczius 2-án, az „Ember tragédiá”-ját félélyarákkal szépszámu közönség előtt ismételték a már ismertett jó sikerrel.

Márczius hó 3-án és 4-én Martos Ferencz és Huszka Jenő Gül-Baba című zenés színjátékát adtak elő mindkét estén zsufolt ház előtt, az előző estén felémelt helyarákkal.

Kevés eszközökkel, a különben látványos darabot kielégítő sikerrel adták elő. Gül-Baba (Miklósy Gábor) elemében volt. Leila (Adamek Irma) a tőle már megszokott zenés tudással személyesítette a magyar fiúért lelkesülő török leányt. Kucsuk Aliban (Székely Sándor) tekintélyes basa volt. Gábor diák (M. Erdélyi Cornélia) gyakran tapsra ragadta a közönséget diszkrét játékával. Mujkó cigány (Inke Rezső) játékával sok oldalú képzettségének ezuttal is jelét adta. Mujkónéval (Aranyossy Bella) szerepében nyílt színben is tapsot aratott. Ennivaló kis cigány purdét volt Miklósy Imre. Az alig hat éves kis színész vér szerepével tapsot aratott. Zulfikár (Székely Sándor) a lustálkodó ennuch szerepében otthon volt. A budai bíró (ifj. Gáspár Jenő) elég jól személyesítette a pipogya bírót. Az összkarok semmi kifogásolni valót hagytak. Több helyen azonban a leg-szebb összhangok érvényesültek. A zenei betanulás kitűnő, ami L e h e l K á r o l y karnagy érdeme. Rendezés kifogástalan. Oly csekély eszközökkel, aminővel a szűk és minden színpadit, technikát nélkülöző színpadon e látványos darabot, élvezhetően előadatni képes volt a színigazgató: igazán érdem. Az előadást köz-kívánatra pénteken, márczius 9-én, megismételték.

Márcz. 5-én, Jókai után dr. Gombosné által írt regényes korrajz: „A nagyenyedi két fűzfa” szép közönséget vonzott. Az összevágó jó előadás kellemes hatással volt a közönségre. Uti Gizella „Klárka”-ja és M. Erdélyi Cornélia „Evike”-je kedves jelenségek voltak igen jól játszottak. Pintér, mint Szabó Károly rokon-szenvet kelteti jól felfogott s teljesen érvényre juttatott szép szerepében. Székely Sándor (Karassay Arón) különösen elemében volt, Kendy Andor (főbíró), Miklósy Gy. (csizmadia csehmaster) karakterisztikus, pompás

alakok voltak. Inke Rezső és Miklósy G. valamint a többi szereplők kifogástalanok voltak. Az érdekesítő darab általában tetszett s megérdemli, hogy megismételjék.

Márcz. 6-án, Miklósy Gábor jutalomjátékául az „Arany patkó” ment, zsufolt ház előtt. Az előadás összevágó, jó volt, de maga a darab nem részesült osztatlan tetszésben. A jutalmazottat elismerésének tüntető kifejezésével halmozta el a közönség s az összes szereplők dícséretes közreműködését méltányolta.

Márcz. 7-én, „Smólen Tóni” szép közönséget vonzott s pompásan ment. A czimszerepet Miklósy Gábor kreálta a tőle megszokott kitűnő sikerrel. Aranyossy Bella temperamentumos Lujza ballerina volt, s diszkrétan alakított. Inke Rezső a színésznövendéket szokott ügyességgel személyesítette. Erdélyi Margit, mint rendesen, érvényre juttatta „Nábob özvegyé”-nek mulatótató vonásait. Fehérvári Etus igen kedves, élénk, szeretetre méltó Maxi volt. A többi szereplők is részgál-tak, hogy elismeréssel adózzunk nekik.

Az utolsó hét műsora:

Vasárnap, márcz. 11-én 2 nagy előadás d. u. fél 4 órakor ifjúsági előadás félélyarákkal — köz-kívánatra — Nagyenyedi két fűzfa, este 8 órakor: nagy, itt még soha nem adatott látványos történelmi énekes színmű a 48-as időkből: A r a n y l a k a d a l o m, az igazgatónak fényes szerepe van benne: K r a u s z b á c s i.

Hétfőn: Nagy újdonság, a városligeti szinkörben százszor mentegymásután a Hét Schlesinger.

Kedden: M. Erdélyi Cornélia jutalomjátékául nagy újdonság, a Népszínház műsorából: L ó c s e i f e h é r a s s z o n y, énekes színmű.

Szerdán: Steiner Rezső és Fábán Vilmos urak szíves közreműködésével, a diákéletből merítve: D i á k - é l e t (Alt Heidelberg).

Csütörtökön szünet.

Pénteken: Nagy újdonság, mely a Király-színházban folyton műsoron van, Blaha Lujzával a czimszerepben, kitűnő énekes népszínmű: H e l y r e a s s z o n y.

Szombaton: Lehel Károly a színház karnagyának kitűnő zenéjű operája, mely — ha a bányagazgató ur lesz kegyes átengedni — a bányazenekar kísérettel lesz előadva: E r m e l i n d a, ugy a zenéje, mint a meséje egyaránt kiváló.

Vasárnap: Utolsó előadás. —K.

Felelős szerkesztő: Zádory Károly.
Kiadótulajdonos: Figuli Antal.

Pályázati hirdetmény.

A „Petrozsényi Takarékpénztár Részvény-Társaság” **gyakornoki állásra** pályázatot hirdet. Kezdő fizetés évi 720 korona és alapszabályszerű jutalék.

Felső kereskedelmi iskolai érettséget, valamint az eddigi működést igazoló bizonyítványokkal el-látott pályázati kérvények **1906. évi márczius hó 31-ig** nyújtandók be.

Az állás legkésőbb f. év április hó 15-én elfoglalandó.

Román nyelvben jártasok előnyben részesülnek.

Az igazgatóság.

Eladó,

Egy teherhordó jökarban lévő vastengelyű szekér.

Egy két ülésű hintó-kocsi, majdnem egész új, az ülések sertésbőrrel vannak behuzva.

Egy pár lóra való szerszám jutányos áron eladó. — Bővebb felvilágosítással szolgál:

SASS DÁNIEL. PUJON.

Házeladás.

Petrozsényben, a Mátyás-utcában levő Sándor-féle ház előnyös feltételek mellett szabad kézből eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető

Sándor József, építőmester.
Szeged, Szt.-Háromság-utca 35.

BUDAPEST ÉJJEL

czímű szennázós könyv
második kiadása.
most jelent meg.

IRTA: BENEDEK L. (ADRIEN)

ÁRA 3 KORONA.

Megrendelhető:
lapunk kiadóhivatala utján.

190. sz. végreh. 1906.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék, 1905. évi 11212. 11214. sz. végzése folytán dr. Ábrahám József ügyvéd által képviselt Hitelbankrésztársaság felperes részére Jakocs József és neje petrozsényi alperesek ellen 200 és 1500 kor. tőkekövetelés s jár. erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás folytán alperesektől le- és felülfoglalt és 2700 kor. becsült ingóságokra a petrozsényi kir. bíróság 1905. V. 1624.1625 számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperesek lakásán Petrozsényben leendő megtartása határidőül 1906. évi márczius hó 15-ik napján délután 1 óra kitűzetik, amikor a bíróság lefoglalt 8 ló erejű motor, gép, malomfelszerelés s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Felhívatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldött írásban, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Puj, 1906. évi február hó 18. napján.

Báró Bánffy Albert,
kir. bírósági végrehajtó.

Eladó telkek.

Alulírottak Petrozsényben a Kálváriahegyen közvetlenül az ut mellett levő 416 □-öl telke, melynek hossza az élenkforgalmu közlekedési útmentén 32 méter s melyen egy bő és jó vízi kút is van, továbbá:

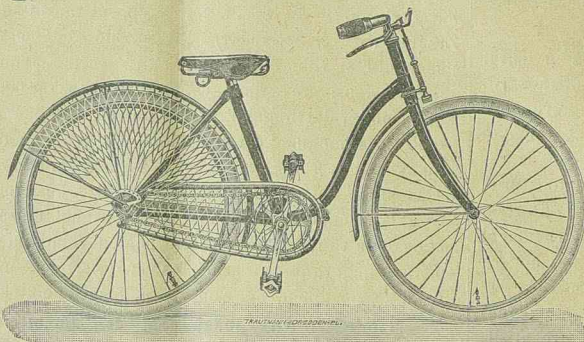
Ugyanott a kórház-kerttel határos 112 □-öl területű telke szabadkézből eladó.

TUTTE JÓZSEF, kéményseprő mester.

Van szerencsém Petrozsény és vidéke nagyrészt közönségének becses tudomására hozni, hogy Petrozsényben a Kossuth Lajos utcában a piactéren lévő saját házamban.

Legjobb gyártmányú Gliczner-féle kis családi Singer- és körhajós VARRÓGÉPEKET raktáron tartok s a legjutányosabb áron, a legelőnyösebb fizetési feltételek mellett árusítom el.

A nálam vásárolt varrógépekhez szükséges alkatrészek üzletben jutányosan kaphatók s varrógépek javítását felelősség mellett gyorsan eszközölöm.

Böller-aczélből készült egész- és félharang-, ékescsapágyas legjobb minőségű KERÉKPÁROKAT dús választékban raktáron tartok és a legelőnyösebb áron s fizetési feltételek mellett árusítom. Továbbá használatra köleszöm. A nálam vásárolt kerékpárokhoz szükséges alkatrészek üzletben jutányosan kaphatók és kerékpárok javítását felelősség mellett gyorsan eszközölöm a legjutányosabb áron.

Tisztelettel: KRAUSZ JÓZSEF.

Papir-, rajz- és írószerraktár.

Van szerencsém Petrozsény és vidéke n. é. közönségének tisztelettel tudomására adni, hogy 1893. év óta fennálló papirkereskedésemet ezen szakba vágó cikkekkel dusan felszereltem s a legfokozottabb igényeket pontosan s a legjutányosabban kielégítem. Tanszerek, rajz- és íróeszközök nagy választékban állnak rendelkezésre s ezeket is legolcsóbban árusítom el. A legegyszerűbbtől a legfinomabbig: írodapapírok, levélpapírok, névjegyek, eljegyzési kártyák stb. kereskedésemben jutányos áron kaphatók.

KÖNYVNYOMDA.

Midőn a kultúra tért hódított a Zsilvölgyben, Petrozsényben nyomdát állítottam, majd hirlapot indítottam, hogy a sajtó erejével szolgáljam a hazafias törekvést. A kezdet nehézségeivel küzdve anyagi áldozatok meghozatalával tartottam fenn s oda fejlesztettem a nyomdát, hogy a legmeszebb menő igényeket a legjutányosabban kielégíteni képes vagyok; miért is a n. é. közönség szíves támogatását kérem.

KÖNYVKÖTÉSZEZET.

A művelt közönség folyton fokozódó igényeinek kielégítését szem előtt tartva könyvkötészetet rendeztem be s ebbe a szakmába vágó munkálatok teljesítését megelégedésre s a legjutányosabban elvállalom.

Tisztelettel:
FIGULI ANTAL.